

281

4-96

1889

3463

2010

2001

11141

10094

1053

281
4-96
599

64
Ур. 41/99
41/99

ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ՅԱԽԵՆՈՒԱԾՆԵՐ

ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔՆԵՐԻ ՀԱՅՈՅ ԵԿԵՂԵՑՆԱՅ ԽՈՐՀՐԳԱՐԱՆՆԵՐԻ

ՀՐԱՅԱՆԳԻՆ:

591 x

2012

N 201

ИЗМѢНЕНІЯ И ДОПОЛНЕНІЯ

ИНСТРУКЦІИ

СОВѢТАМЪ СТОЛИЧНЫХЪ АРМЯНСКИХЪ ЦЕРКВЕЙ.

2053

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія И. Н. Скороходова (Надеждинская, д. 39).

1889.

2010
41/396

ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԵՒ ՅԱԻԵԼՈՒԱԾՆԵՐ

Մայրաքաղաքների Հայոց եկեղեցեաց Խորհրդարանների

ՀՐԱՀԱՆԳԻՆ,

որոնք հաստատուած են Նախիջևանի և
Բեսարաբիայի թեմի Առաջնորդից, հա-
մաձայնութեամբ յիշեալ եկեղեցեաց Հո-
ղարարձուի, պայծառափայլ իշխան Սի-
մէոն Սիմէոնեան Աբամելիք-Լազարեանի,
1888 թ. հոկտեմբերի 20-ին:

Հրահանգի փո-
փոխութիւն յոյ-
սանքներ:

§ 1 Կէտի ծա-
նոթութիւնը

Փոփոխութիւններ և յաւելումներ:

Փոփոխութիւն է պայտէս.

Տարեկան հաշիւը, Խորհրդարանի Նա-
խագահի և բոլոր անդամների ստորագրու-
թեամբ ներկայացվում է Թեմական Ա-
ռաջնորդին ոչ ուշ քան յաջորդ հաշուային
տարու ապրիլի 1-ին. Թեմական Առաջ-
նորդից հաստատուելուց յետոյ հաշիւը
պէտք է տպագրուի և բաժանուի ցան-
կացող ծխականներին ի գիտութիւն:

§ 1 Թ կէտը Լրացրած է այսպէս.

Մանգլո-թիւն. Նախագահը Խորհրդարանի Նախագահի և բոլոր անդամներին ստորագրութեամբ ներկայացվում է Թեմական Առաջնորդին ոչ ուշ քան Հաշուային տարուն նախորդ գեկտեմբերի 1-ին:

§ 5 Փոխաւի է այսպէս.

Խորհրդարանների անդամներն և նոցա փոխարինող փոխանդամները իրանց պարտաւորութիւնը կատարում են այս Հրահանգի հիման վերայ: Եթէ սորա զանցառութեամբ նիւթական փաստ Հասնէ եկեղեցուն՝ Խորհրդարանի անդամները նոյնպէս և Նախագահը կենթարկուին ստացուածային պատասխանատուութեան: Ստացուածային պատասխանատուութիւնից հրաժարողը ընդ միշտ կղրվուի որևէ պաշտօնի ընտրուելու իրաւունքից: Իսկ պաշտօնականները վարվում են Համաձայն Խորհրդարանից նոցա տրուած Հրահանգներին. և եթէ նոքա օրէնքի հակառակ գործ կատարեն, իրանց իշխանութեան շրջանից վեր գեղծում անելով, կամ խախտեն Խորհրդարանից նոցա տրուած, § 1-ում ի գրի տակ յիշուած Հրահանգը՝ նոքա կենթարկուին ինչպէս անձնական, նոյնպէս և ստացուածային պատասխանատուութեան օրէնքի Համաձայն:

§ 15 Լրացրած է այսպէս.

Նոյնպէս ոչ ոք Խորհրդարանի անդամներին իրաւունք չունի ստորագրուելուց

խոյս տալու: Այսպիսի հրաժարումը հաւասար է անդամական պարտաւորութիւնից հրաժարելուն, և Խորհրդարանն իսկոյն Թեմական Առաջնորդին զեկուցանում է այսպիսի անդամի դուրս դաշն իւր մէջից:

Նոր (փոխանակ § 32-ին):

§ 32. Խորհրդարանն հետեւում է ընդհանուր ժողովներում օրինական կարգը պահպանելու (Համաձայն նախարարութեան 1885 թ. մարտի 29 բացատրութեան և 1460, 4-րդ կէտին): Այս պատճառով ընդհանուր ժողովի բոլոր տեղութեան ժամանակ Նախագահի կամ նախագահողի, նոյնպէս և գօնէ երկու անդամներին ներկայութիւնը անհրաժեշտ պայման է՝ ընդհանուր ժողովները կայացած և օրինաւոր համարուելու համար:

§ 32

Փոխաւի է և համարը փոխարինւած այսպէս.

§ 33. Նշանակուած օրին սև ժամին ժողովը բաց է անում մայրաքաղաքների Հայոց եկեղեցեաց Հոգաբարձուն, որ և նախագահում է ընդհանուր ժողովում: Եթէ Հոգաբարձուն որևէ պատճառով չէ կարող նախագահել ընդհանուր ժողովում՝ Խորհրդարանի նախագահողը բաց է անում ժողովը, որին և առաջարկում է ընտրել նախագահող այն ժողովին համար:

§§ 33, 34, 35, Համարները փոխաւի են այսպէս—34, 35, 36, 37, 38, 39 36, 37, 38, 39, 40, 41:

§ 41

Փոխառած է և համարը փոխադրո՞ւմ այսպէս.

§ 42. Որովհետեւ ընդհանուր ժողովները գումարվում են պաշտօնեաներ ընտրելու համար և եթ' ուստի ընդհանուր ժողովին նախադաճողի պարտաւորութիւնն է թոյլ չտալ քննութեան առնելու այնպիսի խնդիրներ, որոնք ընտրութեանց չեն վերաբերում: Եթէ այս պայմանը չգործադրուի՝ ժողովը կհամարուի ապօրինի և չկայացած, և նորանում կատարուած ընտրութիւնները՝ անվաւերական: (Տես Նախարարութեան բացատրութիւն 1888 թ. մայիսի 23-ին, չ. 2681):

§ 45-ի առաջին մասը Անփոփոխ հասում կապվում է առանցիկ յօդուքով. փոխառած համարով, այսպէս.

§ 43. Եթէ ընդհանուր ժողովի անդամները բարեկարգութիւնը խանգարեն և կարելի չլինի այն վերահաստատել՝ Նախագահը պարտաւոր է ժողովը փակել, թէպէտ և ընտրութիւնները դեռ կատարուած չլինին:

§ 45-ի երկրորդ մասը Փոխառած է և առանցիկ § ով նշանակուած այսպէս.

§ 44. Եթէ ժողովը չկայացած համարուի՝ Խորհրդարանը, յարմարուելով այն կարգին, որ բացատրուած է այս Հրահանգի § 26-ում՝ նշանակում է երկրորդ ժողով: Եթէ այս երկրորդ անգամին ևս ընտրութիւնները չկայանան՝ Խորհրդարանը Նախագահի միջոցաւ այս մասին ներկայացնում է Թեմական Առաջնորդի

բարեհայեցողութեան և սպասում է նորա անօրէնութեանը:

§ 43

Համարը փոխառած է 45.

Նոր (փոխանակ նախկին § 43-ին)

§ 46. Եկեղեցեաց Հոգաբարձուն Խորհրդարանից ստանալով ժողովի արձանագրութիւնը Խորհրդարանի որոշմամբ ժողովի օրինաւորութեան մասին՝ Թեմական Առաջնորդի հաստատութեանն է առաջարկում ընտրուած անձերին, որոնք իրանց պարտաւորութիւնները կատարել սկսում են միայն հաստատուելուց յետոյ, որի մասին նոցա տեղեկութիւն է տալիս Հոգաբարձուն:

§ 44

Համարը փոխառած է 47.

§§ 46, 47, 48, Համարները փոխառած են — 48, 49, 50, 49, 50, 51 և 51, 52, 53 և 54:

52

բնագրի § 52 Նախկին § 51 փոխանակ զրուած է նոր համարներով համապատասխանող § 53:

§§ 53—81

Համարները փոխառած են — 55—83

§ 82

Փոխառած է և համարը փոխադրո՞ւմ այսպէս.

§ 84. Խորհրդարանների բոլոր գործերի ղեկանագրութեանց ու նիստերի արձանագրութեանց ամբողջութեան մասին պատասխանատու է քարտուղարը:

ՆԵՐՔԻՆ ԳՈՐԾՈՅ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ

ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Մայրաքաղաքների Հայոց եկեղեցապատկան ստացուածքների կառավարութեան Բարձրագոյն հրամանով հաստատուած կանոններին վերայ. Մայրաքաղաքների Հայոց եկեղեցեաց պ. Հոգաբարձուին ուղղուած հաղորդագրութեանց մէջ արտայայտուած:

Հաղորդագրութիւն 23-ին հայտի 1887. թ. 1381.

Բարձրագոյն հրամանով 1841 թ. յունվարի 31-ին հաստատուած կանոնների 7-րդ յօդուածի համաձայն՝ մայրաքաղաքների հայոց եկեղեցիների կալուածների կառավարութիւնը, նոյնպէս և նոցա համար քահանաների և պաշտօնեաների ընտրութիւնը յանձնուած է նոցա եկեղեցիների հոգաբարձուին, որ նախապէս հաղորդակցուած է այս մասին Թեմական առաջնորդին հետ: Այս իրաւունքը չէ բարձրում վերջին օրէնքով, 1883 թ. նոյեմբեր 18-ի որ փոփոխում է միայն եկեղեցական կալուածների կառավարութեան կարգը, իսկ եկեղեցական պաշտօնեաների ընտրութեան խնդիրը չէ շօշափում:

Ի նկատի առնելով, որ Պետական օրինաց Հիմանց Ա. հտ. 1 մասի 72-րդ յօդուածի համաձայն օրէնքը իւր զօրութիւնը պահում է մինչև որ նորագոյն օրէնքով բարձուի՝ 1841 թ. յունվարի 31-ի կանոնները քահանաների և եկեղեցական պաշտօնեաների ընտրութեան վերաբերութեամբ՝ բարձուած պիտի չհամարուին:

Հաղորդագրութիւն 10-ին հայտի 1887 թ. 2146.

Ի նկատի առնելով, 1) որ 1883 թ. նոյեմբերի 18-ի Աանոնները վերաբերում են եկեղեցապատկան ստացուածքների կառավարութեան կարգին միայն. 2) որ այդ գործը վարելու համար ծխականների ընդհանուր ժողովները միայն ընտրում են անձերին, որոնք նշանակուած են նոյն Աանոնների 4-րդ և 8-րդ յօդուածներում, և 3) որ Խորհրդարանների պարտաւորութեանց շրջանը եկեղեցապատկան ստացուածքների կառավարութեան մէջ և նոցա գործավարութեանց մանրամասն կարգաւորութիւնը որոշվում են՝ մայրաքաղաքների եկեղեցիների Հոգաբարձուի համաձայնութեամբ Թեմական Առաջնորդին հետ (յօդ. 7)՝ — Հոգաբարձուի պարտաւորութիւնն է մէջ տեղից հեռացնել այն խնդիրները, որոնք, օրէնքի համաձայն, չեն կենթարկվում Խորհրդարանների և ընդհանուր ժողովների խորհրդածութեանց:

Հաղորդագրութիւն 23-ին հայտի 1888 թ. 2681.

Ներքին գործոց նախարարութիւնը քննելով այն խնդիրները, որոնք առաջարկել էր մայրաքաղաքների հայոց եկեղեցիների Հոգաբարձուն 1888 թ. մայիսի 13-ին թ. 10՝ եկաւ հետևեալ եզրակացութեանց.

Ս. Պետերբուրգի Հայոց եկեղեցիների ծխականների ընդհանուր ժողովը, որ կայացաւ 1888 թ. մայիսի 8-ին՝ Բարձրագոյն Հրամանով 1883 թ. նոյեմբեր 18-ին հաստատուած մայրաքաղաքների Հայոց եկեղեցապատկան ստացուածքների կառավարութեան Անոնների 4-րդ և 8-րդ յօդուածների բուն իմաստին համաձայն՝ պէտք է սահմանափակուէր միայն ընտրելով այն պաշտօնեաները, որոնք նշանակուած են յիշեալ յօդուածներում: սակայն այդ ժողովը իւր իրաւունքների սահմանից դուրս եկաւ, թոյլ տալով իրան խորհրդածութեան առնել այնպիսի խնդիրներ, որոնք քննութեան չեն ենթարկվում: Սորա հետեանքն այն եղաւ, որ ժողովը Խորհրդարանի անդամի երկրորդ փոխանդամի ընտրութիւնը չարաւ, որ ժողովի իսկական պարտաւորութիւնն էր կատարել:

Եյս պատճառով նախարարութիւնը յիշեալ ժողովի բոլոր որոշումները և նորանում կայացած ընտրութիւնները նկատելով ապօրինի և անվաւեր՝ անհրաժեշտ է համարում երկրորդ անգամ ծխականների ընդհանուր ժողով գումարել, յանձնարարելով նորա նախագահին, որ հարկ եղած միջոցները ձեռք առնէ նոր ժողովում օրինական կարգը որեւիցէ խափանումից պահպանելու համար:

Հաղորդագրութիւն 13-ին նոյեմբերի 1888, թ. 5876.

Ի նկատի առնելով, 1) որ Օր. Հաւաք. 1886 ի Շարուն՝ ԺԱ հատ. 1 մասի 1044 յօդուածի համաձայն՝ պետական ատեանների և անձերի հետ յարաբերութեան իրաւունքը տրուած է Հոգաբարձուին, իբրև Եկեղեցական Խորհրդարանների Նախագահին, 2) որ Օր. Հաւ. նոյն Շարուն. 1037-րդ յօդուածի համաձայն՝ Հոգա-

բարձուի բացակայութեան կամ հիւանդութեան դէպքում՝ նորա տեղը իւրաքանչիւր Խորհրդարանի մէջ բռնում է պատկանաւոր Խորհրդարանի անդամներից մէկը Նախագահի ընտրութեամբ, և 3) որ այս կերպով լիազօրութիւն ստացած անձերը կարող են գործել նոցա տրուած լիազօրութեան սահմանում և եթա՝ պետական ատեանների և անձերի հետ յարաբերութեան իրաւունքը պատկանում է միայն Հոգաբարձուին, բացի այն դէպքերից, երբ նա հարկաւոր համարի իւր նշանակած Նախագահողին լիազօրութիւն տալ յարաբերութեան միտնելու ոստիկանութեան հետ արտաքոյ կարգի պէտքերի համար, երբ յապաղումից կարող են զգալի անյարմարութիւններ ծագել:

Հաղորդագրութիւն 20-ին դեկտեմբերի 1889 թ. 646.

Ի նկատի առնելով, 1) որ Բարձրագոյն Հրամանով 1868 թ. ապրիլի 14-ին հաստատուած Սովկասեան Մասնախումբի Իրութեան 1 կէտի հիման վերայ Լազարեանց Ղեմարանը Հանրային Արթութեան նախարարութեան հսկողութեան յանձնելիս՝ անձեռնամուխ է թողած Ղեմարանում չքաւոր հայ երեխաների համար նշանակուած թոշակաւորների թիւը, 2) որ Բարձրագոյն Հրամանով 1872 թ. դեկտ. 16-ին հաստատուած վերոյիշեալ Ղեմարանի Անոնագրութեան § 16 համաձայն սորա Պատուաւոր Հոգաբարձուն իրաւունք ունի չքաւոր հայերի երեխաներից ընդունել Ղեմարանում կրթութիւն տալու համար, 3) որ յիշեալ կանոնագրութիւնները այնուհետեւ չեն փոփոխուած մայրաքաղաքների հայոց եկեղեցապատկան ստացուածքների համընկերական վերահսկողութեան 1883 թ. նոյեմբերի 18-ի Անոններով և 4)

որ վերոյիշեալ թոշակաւորների ծախսերը եկեղեցապատկան գումարից անօրինվում են Բարձրագոյն Հրամանով Հաստատուած Հանրային Արթուրեան նախարարութեան նախահաշուի համաձայն՝ Ներքին Պործոց նախարարութիւնը Հանրային Արթուրեան նախարարի գրութեան վերայ որոշեց, որ մայրաքաղաքների հայոց եկեղեցական մուտքերից թողուած փողը Լազարեանց Ճեմարանում եկեղեցական թոշակաւորների պահելու համար անպայման պարտաւորիչ է, և այս թոշակաւորներին նշանակելու իրաւունքը պատկանում է այս հիմնարկութեան Պատուաւոր Հոգաբարձուին:

ИЗМѢНЕНІЯ И ДОПОЛНЕНІЯ

Инструкціи Совѣтамъ Столичныхъ Армянскихъ Церквей, утвержденныя Нахичевано - Бессарабскимъ Епархіальнымъ Начальникомъ, по соглашенію съ Попечителемъ названныхъ церквей Его Сіятельствомъ Княземъ Семеномъ Семеновичемъ Абамякомъ-Лазаревымъ

20 Октября 1888 года.

Перечисленіе Измѣненія и дополненія.
измѣненныхъ
§§ Инструкцій

Примѣчаніе къ Измѣнено:

п. з § 1-го. Годовой отчетъ, за подписомъ Предсѣдателя Совѣта и всѣхъ его членовъ, долженъ быть представленъ Епархіальному Начальнику не позже 1 апрѣля года, слѣдующаго за отчетнымъ годомъ; по утвержденіи Епархіальнаго Начальника, отчетъ долженъ быть напечатанъ и раздаваемъ для свѣдѣнія желающимъ прихожанамъ.

Пунктъ и Дополненъ:

§ 1-го. Примѣчаніе. Смѣта, подписанная Предсѣдателемъ Совѣта и всѣми его членами, должна

быть представлена Епархіальному Начальнику не позже 1 декабря года, предшествующаго смѣтному году.

§ 5.

Измѣненъ:

Члены Совѣтовъ и заступающіе ихъ мѣсто кандидаты исполняютъ свои обязанности на основаніи сей Инструкціи. Если неисполненіе оной повлечетъ матеріальный ущербъ для церкви, то члены Совѣта наравнѣ съ Предсѣдателемъ несутъ имущественную отвѣтственность; уклоненіе отъ имущественной отвѣтственности лишаетъ виновнаго навсегда права быть выбраннымъ на какую нибудь должность. Служащіе-же, на основаніи данныхъ имъ Совѣтомъ Инструкцій, въ случаѣ съ ихъ стороны противузаконныхъ дѣйствій превышенія предѣловъ власти, нарушенія данной имъ Совѣтами упомянутой въ § 1-мъ лит. д. Инструкціи, подлежатъ какъ личной, такъ и имущественной отвѣтственности по закону.

§ 15.

Дополненъ:

Равнымъ образомъ никто изъ членовъ Совѣта не имѣетъ права уклоняться отъ подписанія отчетовъ. Уклоненіе равносильно сложенію съ себя обязанности члена. Совѣтъ въ такомъ случаѣ тотчасъ доноситъ Епархіальному Начальнику о выбытіи такого члена изъ своего состава.

Новый (на мѣсто § 32):

§ 32. Совѣтъ наблюдаетъ за сохраненіемъ законнаго порядка въ общемъ собраніи (согласно съ министерск. разъясненіемъ 29 марта 1885 г. за № 1460, п. 4). Поэтому присутствіе во все время общаго собранія Предсѣдателя или предсѣдательствующаго Совѣта и не менѣе двухъ его членовъ есть необходимое условіе признанія общаго собранія состоявшимся и законнымъ.

§ 32.

Измѣненъ и перенумерованъ:

§ 33. Въ назначенный день и часть собраніе открывается Попечителемъ столичныхъ армянскихъ церквей, который и предсѣдательствуетъ въ общемъ собраніи. Если Попечитель по какимъ-либо причинамъ не можетъ предсѣдательствовать въ общемъ собраніи, то предсѣдательствующій Совѣта открываетъ собраніе и предлагаетъ ему выбрать предсѣдательствующаго въ этомъ собраніи.

§§ 33, 34, 35, *Перенумерованы:* 34, 35, 36, 37, 38, 36, 37, 38, 39, 40, 41.
39 и 40.

§ 41.

Перенумерованъ и измѣненъ:

§ 42. Такъ какъ общія собранія собираются лишь для избранія должностныхъ лицъ, то предсѣдательствующему въ общемъ собраніи вмѣняется въ обязан-

ность не допускать обсужденія вопросовъ, касающихся выборовъ. Несоблюдение сего влечетъ за собою признаніе собранія незаконнымъ, несостоявшимся и могущіе въ немъ быть произведенными выборы недействительными. (См. Министерск. разъясненіе 23 мая 1888 г. за № 2681).

1-я половина *Безъ измѣненія, но какъ особый §*,
§ 45. *перенумерованный:*

§ 43. При нарушеніи членами общаго собранія порядка и при безуспѣшности возстановить оный, Предсѣдатель обязанъ закрыть собраніе, хотя-бы выборы не были произведены.

2-я половина *Измѣнена и какъ особый § перенумерованный:*
§ 45.

§ 44. Совѣтъ, въ случаѣ несостоявшагося собранія, назначаетъ, съ соблюденіемъ порядка, предусмотрѣннаго въ § 26 Инструкціи, другое собраніе. Если и въ другой разъ выборы не состоятся, то Совѣтъ представляетъ о томъ, черезъ Попечителя, на благоусмотрѣніе Епархіальнаго Начальника, ожидая его распоряженій.

§ 43. *Перенумерованъ 45-мъ.*

— *Новый* (на мѣсто прежняго § 43):

§ 46. Попечитель церквей, получивъ отъ Совѣта протоколъ собранія съ заключеніемъ Совѣта о правильности вы-

боровъ, представляетъ на утвержденіе Епархіальнаго Начальника избранныхъ лицъ, которыя вступаютъ въ исправленіе своихъ обязанностей лишь по ихъ утвержденію, о чемъ извѣщаются Попечителемъ.

§ 44. *Перенумерованъ 47-мъ.*

§§ 46, 47, 48, *Перенумерованы:* 48, 49, 50, 51, 49, 50, 51, и 52, 53 и 54.

52.

Въ текстъ § 52 *Прежній § 51 замѣненъ соотвѣтствующимъ по новой нумераціи — 53-мъ.*

§§ отъ 53 до *Перенумерованы:* 55 — 83.
§ 81-го.

§ 82. *Измѣненъ и перенумерованъ:*

§ 84. Всѣ дѣла, документы и протоколы засѣданій Совѣтовъ находятся подъ отвѣтственностью писмоводителя за цѣлость оныхъ.

Разъясненія Министерства Внутреннихъ Дѣлъ къ Высочайше утвержденнымъ правиламъ объ управленіи имуществами столичныхъ армянскихъ церквей, изложенныя въ отношеніяхъ на имя Г. Попечителя столичныхъ Армянскихъ церквей.

Отношеніе отъ 23 Марта 1887 г. за № 1381.

На основаніи п. 7 Высочайше утвержденныхъ 31 Января 1841 г. правилъ, управленіе имуществами столичныхъ армяно-григоріанскихъ церквей, а также избраніе для нихъ священнослужителей и причта, предоставлено Попечителю означенныхъ церквей, по предварительномъ сношеніи съ епархіальнымъ начальствомъ. Таковое право не могло быть отмѣнено позднѣйшимъ закономъ 18 Ноября 1883 г., которымъ измѣненъ лишь порядокъ управленія церковными имуществами, причемъ вопросъ объ избраніи священнослужителей не подлежалъ разсмотрѣнію.

Принимая во вниманіе, что, на основаніи ст. 72 Осн. Гос. Зак. т. I, ч. 1, законъ сохраняетъ свое дѣйствіе, доколѣ не будетъ отмѣненъ силою новаго закона, правила 31 Января 1841 г. относительно избранія священнослужителей и причта не должны считаться отмѣненными.

Отношеніе 13 Мая 1887 г. за № 2146.

Принимая въ соображеніе 1) что правила 18 Ноября 1883 г. касаются лишь порядка управленія церковными имуществами; 2) что для завѣдыванія оными общія собранія

прихожанъ только избираютъ лицъ, указанныхъ въ ст. 4 и 8 этихъ правилъ и 3) что кругъ обязанностей Совѣтовъ по управленію церковными имуществами и ближайшій распорядокъ ихъ дѣлопроизводства опредѣляются по соглашенію Попечителя столичныхъ церквей съ Епархіальнымъ Начальствомъ (ст. 7), устраненіе вопросовъ, подлежащихъ по закону обсужденію церковныхъ совѣтовъ и общихъ собраній прихожанъ, лежитъ на обязанности Попечителя.

Отношеніе отъ 23 Мая 1888 г. за № 2681.

По разсмотрѣніи вопросовъ, представленныхъ Попечителемъ столичныхъ армянскихъ церквей 13 Мая 1888 г. за № 10, Министерство Внутреннихъ Дѣлъ остановилось на слѣдующихъ соображеніяхъ:

Общее собраніе прихожанъ петербургскихъ армянскихъ церквей, состоявшееся 8 Мая 1888 г., по точному смыслу 4 и 8 ст. Высочайше утвержденныхъ 18 Ноября 1883 г. правилъ объ управленіи имуществами столичныхъ армянскихъ церквей, должно было ограничиться избраніемъ должностныхъ лицъ, указанныхъ въ означенныхъ статьяхъ, но таковое собраніе превысило свои права, позволивъ себѣ войти въ обсужденіе вопросовъ, подлежащихъ его разсмотрѣнію. Послѣдствиемъ сего было то, что означенное собраніе не избрало втораго кандидата къ члену церковнаго совѣта, каковое избраніе составляло прямую обязанность этого собранія.

Вслѣдствіе сего, признавая всѣ постановленія этого собранія и состоявшіеся въ ономъ выборы незаконными и недействительными, Министерство находитъ необходимымъ вновь созвать общее собраніе прихожанъ, предоставляя Предсѣда-

телю онаго принимать нужныя мѣры къ охраненію законнаго порядка въ новомъ собраніи отъ какихъ-бы то ни было нарушеній.

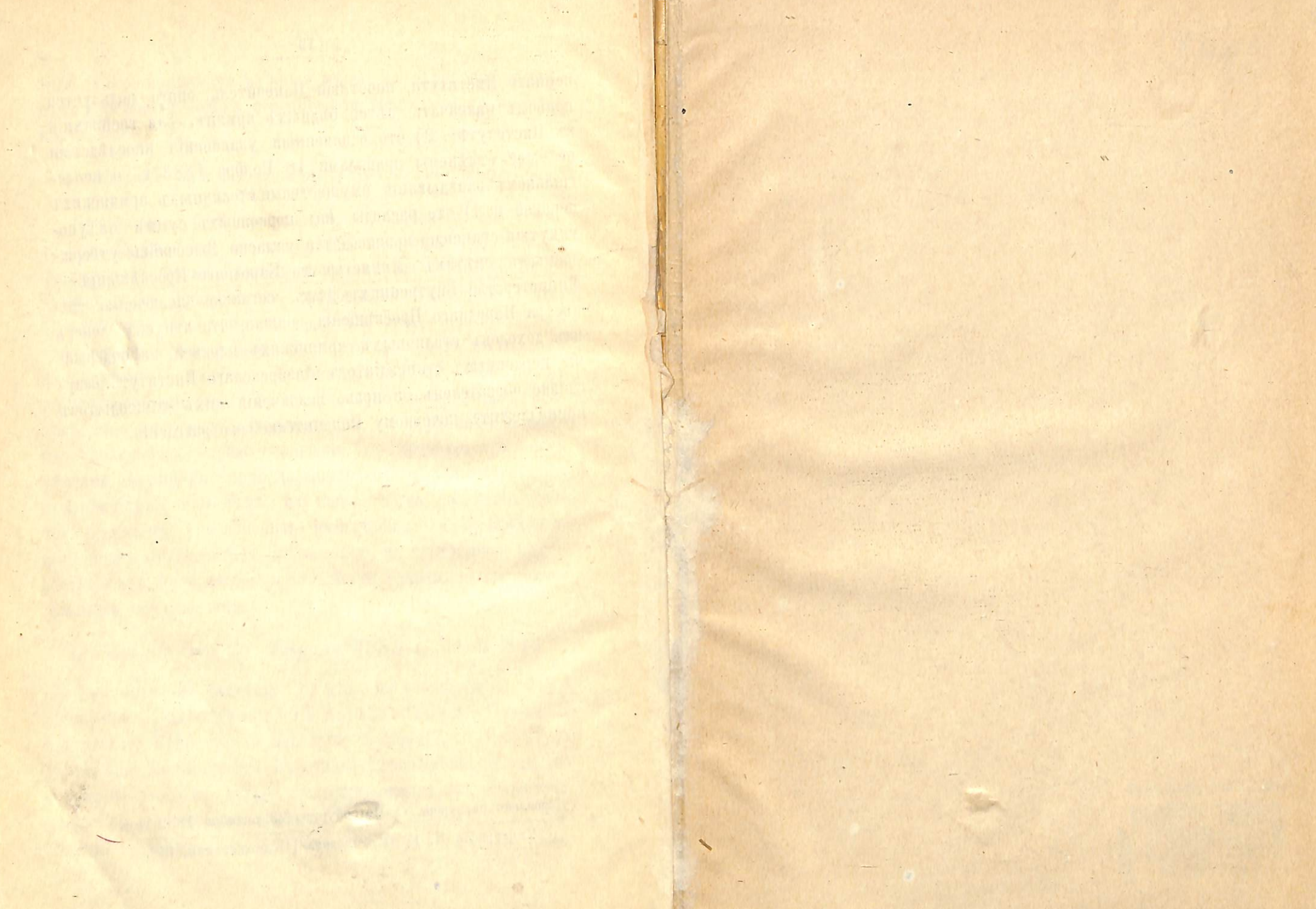
Отношеніе отъ 13 Ноября 1888 г. за № 5876.

Принимая во вниманіе 1) что, на основаніи ст. 1044, ч. 1 т. XI Св. зак., по прод. 1886 г., право сношенія съ правительственными мѣстами и лицами предоставлено Попечителю, какъ Предсѣдателю церковныхъ совѣтовъ, 2) что, въ силу ст. 1037 того-же прод. Св. Зак., при отсутствіи или болѣзни Предсѣдателя, мѣсто его занимаетъ въ каждомъ изъ Совѣтовъ одинъ изъ членовъ подлежащаго Совѣта, по выбору Предсѣдателя, и 3) что уполномоченныя такимъ образомъ лица могутъ дѣйствовать лишь въ предѣлахъ даннаго имъ полномочія,—право сношенія съ правительственными мѣстами и лицами принадлежитъ только Попечителю, за исключеніемъ лишь тѣхъ случаевъ, когда послѣдній сочтетъ нужнымъ уполномочить назначеннаго имъ Предсѣдательствующаго сноситься съ полиціею по экстренной надобности, когда промедленіе можетъ быть сопряжено съ значительными неудобствами.

Отношеніе отъ 28 Февраля 1889 г. за № 646.

Принимая во вниманіе 1) что, на основаніи п. 6 § I Высочайше утвержденного 14 Апрѣля 1868 г. Положенія Кавказскаго Комитета, о передачѣ Лазаревскаго Института въ вѣдѣніе Министерства Народнаго Просвѣщенія, оставлено неприкосновеннымъ число существовавшихъ въ Институтѣ стипендій для бѣдныхъ армянъ; 2) что, по силѣ § 16 Высочайше утвержденного 16 Декабря 1872 г. Устава озна-

ченнаго Института, почетный Попечитель онаго пользуется правомъ назначать дѣтей бѣдныхъ армянъ, для воспитанія въ Институтѣ; 3) что означенныя узаконенія впослѣдствіи не были отмѣнены правилами 18 Ноября 1883 г. о коллегіальномъ завѣдываніи имуществами столичныхъ армянскихъ церквей и 4) что расходы изъ церковныхъ суммъ на упомянутыя стипендіи производятся согласно Высочайше утвержденнымъ смѣтамъ Министерства Народнаго Просвѣщенія.—Министерство Внутреннихъ Дѣлъ, согласно заключенію Министра Народнаго Просвѣщенія, нашло, что отпускъ денегъ изъ доходовъ столичныхъ армянскихъ церквей на содержаніе церковныхъ стипендіатовъ Лазаревскаго Института безусловно обязательнъ, а право назначенія сихъ стипендіатовъ принадлежитъ почетному Попечителю сего заведенія.

3463

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0030347

